

[Landbrugsministeren.]

tror nok, man kan sige, at ca. Halvdelen af alle Landmænd, omkring 100 000 Stykker, faar langt den overvejende Del af de ca. 50 Mill. Kr., der er Tale om.

Det er derfor klart, at det betyder det dobbelte for de Landmænd, som er i størst Vanskeligheder, om de faar Hjælp efter det Princip, der ligger i den vedtagne Kriselov, eller om man gennemfører en Skattelettelse over det hele, selv om der i begge Tilfælde vil blive anvendt det samme Beløb.

Det ærede Medlem, der er Odfører for Partiet Venstre (Madsen-Mygdal), siger nu, at det er slet ikke nogen Skatteoverflytning, som Landbruget ønsker, og det, vi her foreslaar, er en Lettelse i Landbrugets Byrder paa ca. 50 Mill. Kr., som saa lægges som Byrde over paa andre Skatteborgere, og noget saadant ønsker Venstre ikke.

Nu er det umuligt for Partiet Venstre at anvise en Skattelettelse for Landbruget paa 50 Mill. Kr., eller hvor meget der er Tale om, uden at andre Borgere kommer til at betale. Men det ærede Medlem vil gøre gældende, at Venstre ikke ønsker nogen Overflytning af Skatter fra et Erhverv til et andet. Nej, det man ønsker, er Afskaffelse af den Særbeskatning, der hviler paa Landbruget.

Jeg vil gerne spørge: Hvad er det for en Særbeskatning, der hviler paa Landbruget? Mig bekendt forefindes der ikke nogen som helst Særbeskatning paa det danske Landbrug; der er hverken fra Rigsdagens eller Statens Side, som det ærede Medlem hævdede, paalagt Landbruget nogen som helst Særbeskatning. Staten opkræver gennem sin Skattelovgivning et mindre Beløb, omkring en halv Snes Millioner Kroner, paa Jord og Bygninger; men denne Skat hviler ikke alene paa Landbruget; den hviler paa al Jord og alle Bygninger, saavel i Byerne som paa Landet, saa her er ikke Tale om nogen Særbeskatning. Og derudover har Staten ikke paalagt Landbruget nogen Særbeskatning, ej heller har den paalagt Landbruget nogen Særdgifter.

Det er paalagt Landbruget at svare Udgifter til de samme Formaal og efter samme Linie, som det er paalagt andre Skatteborgere, og hvis man nu vil ophæve den Del af disse Skatter, som hviler paa Landbruget, og lægge den over paa andre Erhverv, vil det betyde, at man giver Landbruget en særlig Lettelse paa andre Samfundsborgeres Bekostning.

Nej, det, der er sket, er, at man ude i Landkommunerne, hvor man i nogen Grad har Selvbestemmelsesret over, hvorledes

man fordeler Skatterne indenfor Kommunens Grænser, i Tidens Løb har fordelt dem efter andre Retningslinier, andre Principper og andre Metoder, end man har gjort i Byerne. I nogen Grad; men der er ikke Tale om nogen Særbeskatning for Landbruget. Landkommunerne har de samme Opgaver som andre Kommuner, men det er jo saaledes, at Venstre har Flertallet i de fleste Landkommuner, og det er derfor Venstre, der har Ansvaret for de Principper, hvorefter Skatterne er fordelt, og hvorefter der i mange Tilfælde hviler flere Skatter paa Jorden, end Tilfældet er i Bykommunerne.

En Lettelse af Ejendomsskatterne i de forskellige Kommuner er derfor ikke nogen Lettelse af Særafgifter. Man kunde naturligvis godt gøre det alligevel, men da det jo nu netop er overladt til Kommunernes eget Skøn, vilde det komme i direkte Modstrid med Kommunernes egen Fortolkning og Opfattelse af det Spørgsmaal, og det vilde tillige blive meget vilkaarligt og meget forskelligt, idet der er mange Landkommuner, som har lagt stor Skat paa de faste Ejendomme, og andre Kommuner har lagt færre Skatter paa de faste Ejendomme i Forhold til det, der er paalagt Indtægterne. Derfor vil det blive meget tilfældigt, hvorledes det vil komme til at virke overfor de enkelte Landmænd, og en saadan Ændring vil ikke tage Spor af Hensyn til de enkelte Landmænds Trang, de enkelte Landmænds Forhold overfor Krisen, saadan som den hænger i Øjeblikket.

Det forekommer mig derfor, at det er ganske urimeligt, at man i en Krisetid, hvor Forholdene er saa vanskelige, hvor der er saa mange Medborgere, der staar overfor store Vanskeligheder, ikke alene indenfor Landbruget, men ogsaa indenfor andre Erhverv, tænker paa at lette Byrderne for Landbruget som Klasse, altsaa uanset om det er Landboere, der er i Vanskeligheder, eller Landboere, som ikke er det.

Det forekommer mig, at der er en meget stor Forskel paa Landmændenes Vilkaar i Øjeblikket. Vi Landmænd, kan jeg sige, som har haft Landbrug før Krigen, og som har oplevet Højkonjunkturerne under Krigen og har taget Chancerne under Krigen — og jeg tør jo nok sige, at vi har taget dem uden at kny alt for meget —, og som har haft den Fordel, som disse Chancer har givet, for os maa det jo dog være saaledes, at vi, der har oplevet en Periode, der har givet os Indtægter, som vi aldrig havde anet og aldrig havde ventet, i en Tid, hvor store Dele af Befolkningen rammes af Kriser og Vanskeligheder, i alt Fald maa kunne klare den et